

Szeptemberi tematikus terv – Fák, mesék, mesés fák

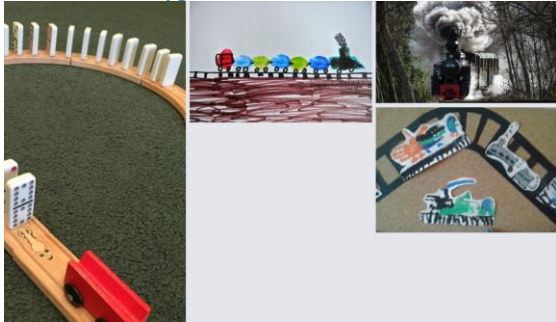

	09.12-16.	09.19- 23.	09.26- 30.
Alcím	Az égig érő fa- Magyar népmese	Az égig érő paszuly- Magyar népmese	Fából faragott Péter- Magyar népmese
Cél	Érzékenyítés a természet és egymás iránt, csoportkohézió erősítése		
Külső világ tevékeny megismerése	<ul style="list-style-type: none"> · Tapasztalatszerzést elősegítő feladatok a fákról, erdőről, bővüljenek egyéni ismereteik a különböző megfigyelési helyszíneken · Olyan magatartási formák kialakulásának segítése, mely a környezetünk védelmét, óvását erősíti · Szókincs bővítés, kérdéskultúra fejlesztés · Élményszerző séták során a fák külső jellemzőinek megfigyeltetése · Lovastanyára látogatunk kéthetente kedden, ismeretszerzés a lovakról és a lovardáról · Ismeretbővítés a Magyarországon honos fafajtákról · Őszi fák és időjárási elemek tulajdonságainak érzékeltetése · Következtetések levonása a fák érintése és vizsgálata után (matematikai tapasztalatok: fogalomalkotás és ellentétpárok használata vékony/vastag, hosszú/rövid, évgyűrű számlálás) · Beszélgetés az örökzöld és lombhullatófák közötti különbségekről · Az év fájának megismerése 		
	 <p>Forrás: https://balaton.hu/megvan-a-2022-es-ev-faja/</p>		
Munka jellegű tevékenységek (Gyűjtőmunka)	<p>Levelek, termések (gesztenye, dió, mogyoró), kéreg darabok, háncs, különböző méretű fakorongok, botok</p> <p>Mihály- napi vásári portékák elkészítése, kikapolása, segítség az eladás során</p> <p>Sütés- főzés közösen, tészták gyúrása, gyümölcsök tisztítása, aprítása, edények mosogatása</p>		

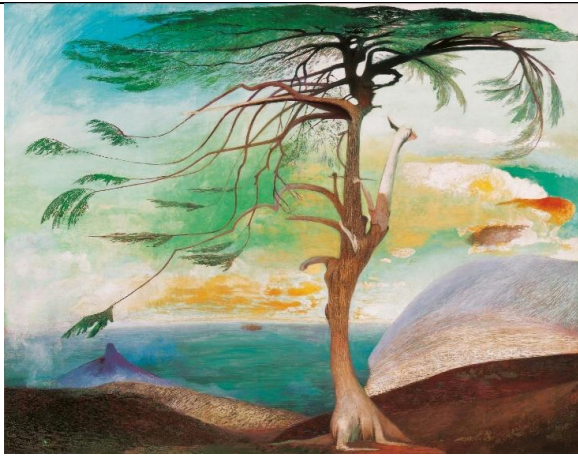
Forrás: https://szinesotletek.blog.hu/2013/10/16/termesfigurak_az_osz_kincseibol

<p>Mozgás (minden nap lehetőleg a szabad levegőn, hétfőnként a tornateremben)</p>	<ul style="list-style-type: none"> · Futó és fogójátékok · Mókusok ki a házból · Mit farag a szobrász · Járás ugrálás lehetőségei farönkön · Deszkák, lécek átugrása páros lábbal, egy lábbal · Mesés jóga gyakorlatok a természet elemeivel (napüdvözlés, fa/szivárvány/ föld, madár ászanák, egyensúlyozó gyakorlatok) · Lovaglás 		
<p>Játék (kezdeményezések a szabad játék mellett)</p>	<ul style="list-style-type: none"> · Szabad játék feltételeinek megteremtése "erdőjáró", „erdővédő” szerepjátékok kialakulásának segítése eszközök kikészítésével · Fa vonatsínekből egy fa építése és díszítése 	<ul style="list-style-type: none"> · Fás memória játék (falevelek és a hozzájuk tartozó fák képeinek párosítása) · Magyarországon honos fák képeinek sorba rendezése (Bükk, dió, tölgy, berkenye, gesztenye-szelíd és vad) a képek sorrendjének megfigyelése után, mi változott meg? játék 	<ul style="list-style-type: none"> · Halmazképzések különböző csoportosítások, fák képeinek rendszerezésével · Fából készült játékok válogatása behunyt szemmel vagy egy letakart kosárból
<p>Verselés, mesélés (mesék, versek, mondókák a nap bármely)</p>	<ul style="list-style-type: none"> · Donászy Magda: Almafa virága · Gazdag Erzszi: Álmomban · Benedek Elek: Szeresd a fát · Kányádi Sándor: Erdőn jártam · Kiss Dénes: Fűzfácska · Jókai Mór: Ültess fát 		

<p><i>időpontjában)</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> · Benedek Elek: Mese a fákról · Peter Wohlleben: Te érted a fák beszédét? · Börzsei Bence: A fák bajnokai · Faápolók meséi · Fésűs Éva: A büszke tölgyfa · Zelk Zoltán: Mese a fákról 		
<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka (párhuzamosan felkínált tevékenységek a délelőtti folyamán)</p>	<ul style="list-style-type: none"> · Mandala és kollázs készítés · Kéregminta készítés · Térkép készítés saját készítésű fákat mintázó nyomdával 	<ul style="list-style-type: none"> · Erdőjáró társas készítése közösen · Illusztráció készítése a meséhez síkban papíron és térben · Babbal teli tálban fából készült játékok, tárgyak keresése 	<ul style="list-style-type: none"> · Varázspálca készítés · Szélcseggő készítés agyagból, falevél minta formázással, őszi terményekkel összefűzve
<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc (dalok, dallamok dúdolása bármely tevékenység végzése közben)</p>	<ul style="list-style-type: none"> · Körtéfa, körtéfa · Erdő, erdő, erdő · Badacsonyi rózsafán · Szervusz kedves barátom (kapcsolatteremtéshez) · Hull a szilva a fáról · A pozsonyi sétatéren (autómentes napon) https://www.youtube.com/watch?v=DiQX2q3e248 · Szalóki Ági: Libegő (autómentes napon) https://www.youtube.com/watch?v=MbZdF11l2go · Én elmentem a vásárba <p>Zenehallgatás:</p> <ul style="list-style-type: none"> · Kolompos: Kezdődjék a multság https://www.youtube.com/watch?v=VOvjT8O9O1k néptánc (járások különböző vonalakban ritmusra lépve, lábujjhegyen vagy dobbantva, rugózások, tapsolások egyszerre vagy váltott kézzel, test előtt mögött, comb alatt, szökdelések páros, váltott vagy egylábon, forgások jobbra, balra, tánc párban, tapsolás párban, körtánc) · Gryllus V.: Hallgatag erdő · Gryllus V.: Kidőlt fa · <u>Kreatív gyermektánc: Mozart: Bassoon Concerto (complete) in B-flat major K 191, Aligi Voltan bassoon</u> Forrás: https://www.youtube.com/watch?v=PYOPQuhdoQM 		

<p><i>Jeles napok, programok, tém napok és a hozzájuk tartozó játékok</i></p>	<p>09.13. Kirándulás a Nagykovácsi Lovastanyára</p> <p>09.14. Iván zene-bona, fából készült hangszerek bemutatása</p> <p>09. 15. Az európai mozdonyvezetők napja https://www.facebook.com/media/set/?set=a.102194381978788&type=3</p> 		<p>09.20. Ész-kerék KRESZ nap közlekedési vetélkedő a szülők szervezésében</p> <p>09.21. Szeptemberi Szentjánosbogár futás program</p> <p>09.22. Európai autómentes nap https://www.facebook.com/media/set/?set=a.103218245209735&type=3</p> 		<p>09.20. Kirándulás a Nagykovácsi Lovastanyára</p> <p>09.29. Mihály napi vásár https://www.facebook.com/media/set/?set=a.103399531858273&type=3</p> <p>09.30. Népmese napja alkalmából iskolások mesélnek</p>	
<p><i>Napi bontás kiemelt tevékenységei, képesség fejlesztési lehetőségek</i></p>	<p>Hétfő Mozgás és a heti mese bemutatásának napja Mesés torna</p>	<p>Általános erő és állóképesség téri tájékozódás képessége</p>	<p>Hétfő Mozgás jóga elemekkel és a heti mese bemutatásának napja Gyermek jóga</p>	<p>Hajlékonyság, lazaság, statikus egyensúlyozás</p>	<p>Hétfő Mozgás és a heti mese bemutatásának napja Mesés torna</p>	<p>Szem-kéz –láb koordinációs képességek, kondicionális képességek</p>
<p>Kedd Kirándulás a Lovastanyára indulás 9 órakor (A lovarda épületei)</p>	<p>Állóképesség séta közben, egyensúlyozás képessége lőháton</p>	<p>Kedd Kirándulás a Békás tóhoz indulás 9:30-kor Ész-kerék közlekedési vetélkedő</p>	<p>Általános állóképesség, emlékezet, figyelem, feladat-tudat gondolkodás</p>	<p>Kedd Kirándulás a Lovastanyára, indulás 9 órakor (Ló színek)</p>	<p>Állóképesség séta közben, egyensúlyozás képessége lőháton</p>	
<p>Szerda Zene-bona Ivánnal Ráhangoló játék: Tapsold le a neved/ Énekelj a neved!</p>	<p>Ritmusérzékelés, auditív diszkrimináció</p>	<p>Szerda Zenei nevelés, néptánc, gyermektánc zenehallgatással (Kolompos) Tapskör Hang-piramis</p>	<p>Ritmus visszaadás, ritmus-tartás</p>	<p>Szerda Zenei nevelés és drámajáték az „én elmentem” kezdetű dal éneklésével Drámagyakorlat: Keress egy...</p>	<p>Egyenletes lüktetés, ritmusérzék fejlesztés, memória</p>	

			Szentjánosbogár futás		Pár keresős játékok a dalban szereplő állatok utánzásával!	
	<p>Csütörtök Sütés- főzés a csoportban, művészeti nevelés napja „Egy különleges fa” Európai mozdony-vezetők napja Találós kérdés: Kerekes házikót vontat egy vascsikó! Mi az? Állomásról, állomásra Megy a vonat Mozdony a síneken</p>	Kreativitás, fantázia, koncentráció, együttműködés, szabályalkotás, szabálykövetés	<p>Csütörtök Sütés- főzés a csoportban, művészeti nevelés napja „Ismerkedés egy híres festménnyel” Autómentes nap Napi mondóka: Tám, tám taliga... Drámagyakorlat: Mivel jönnél hozzám?</p>	Figyelem, fantázia, kreativitás, türelem	<p>Csütörtök Sütés- főzés a csoportban, művészeti nevelés napja: „Én, mint fa” Mihály napi vásár Találós kérdés: Mikor a vásárra megy az ember, mit vesz legelőször? Drámagyakorlat: Rokonszenves piaci árus Kinn a bárány- benn a farkas</p>	Beszéd-észlelés, Auditív disz-krimináció, önkifejező képesség
	<p>Péntek Alkotások napja Mandala és Kollázs készítés Drámagyakorlat: Cápás játék névvel, jellel</p>	Finommotorikus képességek, kreativitás, figyelem, reagálás gyorsaság	<p>Péntek Alkotások napja Illusztráció a heti meséhez Drámajáték: Bárány- farkas csukott szemmel</p>	Finommotorika, figyelem, fantázia, kreativitás	<p>Péntek Alkotás és projekt zárónap Ajándék varázspálcák és szélcsengők készítése az iskolás gyerekeknek szüreti multság szervezése Népmese napja (Iskolások mesélnek népmesét az ovódásoknak) Drámagyakorlat: Ha én mese-hős lennék!</p>	Finom-motorikus képesség, szem-kéz koordináció, szociális képességek fantázia
<p>Komplex művészeti nevelés (a festmény a csoportszoba jól látható pontján az egész projekt alatt látható, és a csütörtöki művészeti</p>	Ismerkedés a Magányos Cédrus című képpel					

<p>napokon kerül feldolgozásra)</p>		<p>Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/F%C3%A1jl:Cskt-maganyos_cedrus_%281907%29.jpg Segítő kérdések, témajavaslatok a művészeti nevelés napjaihoz</p> <ul style="list-style-type: none"> · Egy fáról szóló történet elmesélése után megalkotjuk közösen a Levendulások különleges fáját · Csontváry Kosztká Tivadar híres festményének bemutatása IKT eszköz segítségével · Megnézzük a gyerekekkel (IKT eszköz segítségével) hogy néz ki valójában egy igazi Cédrus? · Vajon melyik évszakban festhette a festő a képet? · Milyen színeket használ? · Vajon miért ez a címe? Te mikor érzed magad magányosnak? · Imaginációs gyakorlat – Képzeld el, hogy te egy fa vagy hogyan mozognak ágaid a kellemes nyári szellőben? Hogyan hullanak levelid, milyen érzés? Télen csupasz ágaid hogy érzik magukat? Tavasszal hogyan pattannak a rügyek? Kinek nyújtasz otthont?...stb. <ul style="list-style-type: none"> · Lehetőség a festésre szabadon · Lezárás címadással
<p>Projekt zárás</p>	<p>Szeptemberi festmények és alkotások kiállítása a folyosón, szüreti mulatság</p>	

<p>Versek gyűjteménye</p>					
<p><u>Gazdag Erzsé:</u> <u>Álmomban...</u></p> <p>Álmomban hol jártam? Erdőben. S mit láttam? Két nyulat, két</p>	<p><u>Donászy Magda:</u> <u>Almafa virága</u></p> <p>Virág vagyok én is Almafa virága Zöld levelek közül</p>	<p><u>Benedek Elek:</u> <u>Szeresd a fát</u></p> <p>Szeresd a fát, hisz ő is érez, Gyengéden nyúlj a leveléhez. Ágát ne törd,</p>	<p><u>Kányádi Sándor:</u> <u>Erdőn jártam</u></p> <p>Erdőn jártam, málnát szedtem, amit szedtem, mind megettem,</p>	<p><u>Jókai Mór:</u> <u>Ültess fát!</u></p> <p>Ültess fát! Hogyha másért nem, lombot ad. Árnyékában megpihenhetsz,</p>	<p><u>Kiss Dénes:</u> <u>Fűzfácska</u></p> <p>Hosszú haja földig ér. Felborzolja déli szél. Simogatja</p>

<p>szarkát, kop-kop-kop, víg harkályt.</p> <p>A nyulak füleltek, két lábra leültek. A szarkák csörögtek, csörögve pöröltek.</p> <p>A harkály, kop- kop-kop, koppantott egy nagyot. Elillant az álomom, még most is sajnálom.</p>	<p>nézek a világba. Jaj! Le ne tépjetek Jaj! Le ne vágjatok! Hadd teremjen almát Öreg almafátok.</p>	<p>lombját ne tépjed Hagyd annak ami, épnek, szépnek Szeresd a fát !</p> <p>Ő is anya, minden levele Egy-egy gyermek, gonddal nevelve, És gyermek minden ágacskája, Szeretettel tekints föl reája, Ne bánts a fát !</p> <p>Édes gyümölcsét várva várod S te mégis letörnéd a virágot? Szegény virág gyorsan elszárad S te bánkódnál majd, késő bánat, Ne bánts a fát!</p> <p>Megtépett fának nincs virága, Mint a vak, úgy néz a világba, Oly bús a fa, a</p>	<p>üres a kaska, mit csináljak, mit mondjak anyámnak, ha megkérdi, hol a málna, miért üres a kosárka? Azt mondjam-e, jött egy medve, amit szedtem, mind megette? Dehogy mondom, megijedne. Jujj!</p>	<p>Gondot ő visel reád. Jó tavasszal nyit virágot: Messze érzed illatát, Kis madárka száll reája: Ingyen hallhatod dalát. Ültess fát.</p>	<p>napsugár. Tücsök neki muzsikál. Altatja két madárka. Elszendereg fűzfácska. Hold karéja ráragyog. Csodálják a csillagok</p>
--	--	---	--	---	--

		<p>tördelt, tépett, Mint anyád, ha elvesztene téged. Szeresd a fát!</p> <p>Falombok közt, ' vészbe', Lám, meg se ring madárka fészke; Fáradt ha vagy, leülsz alája, S elszenderít madár danája - Ne bánts a fát!</p> <p>Mind, akik fákat ültetének, Sírjukra szálljon hálaének: Ásóval is költők valánk, Szép, lombos fáról álmodának - Szeresd a fát!</p>			
--	--	--	--	--	--

Az égig érő fa

Hetedhét országon túl élt egy király. Kertjében egyik reggelre akkora fa nőtt, hogy a tetejét senki sem láthatta, mert ez a fa fel, az égig ért. Csodálkozott is rajta a király meg a lánya. Amint nézegették, kerülgették a fát, egyszerre forgószél kerekedett. Fekete táltos lován megjelent a sárkány, megragadta a királylányt és eltűnt vele a nagy magasságban. Királyi harsonások indultak azonnal szerte az országba s még kihirdették: -

Aki a szépséges királykisasszonyt megszabadítja, a fele királyságot kapja jutalmul. Jöttek is sokan kötéllel, lajtorjával, hercegek, grófok meg egyszerű vitézek, mindenki, aki csak próbát akart tenni. De az égigérő nagy fa tetejéig bizony senki sem tudott felmászni. A kényes gróf visszacsúszott, a hencegő herceg is lehuppant, egy gömbölyű hoppmester meg nagyot nyekkenve terült el a fa tövében. A sok hasztalan próbálkozás után egyszerre a kis kanászlegény, Jánoska, állt a király elé.– Hogy akarsz te oda felmászni, amikor se létrád, se köteled?! Nálad külön legényeknek sem sikerült még – szolt a király. Ésszel, felség, ésszel! – Azzal kapta a kisbaltáját, tarisznyájából elővett két nagy szeget, s azokat váltogatva verte a fába.Hol az egyikre állt, hol a másikra, s így ügyeskedet mind magasabbra.Az öreg király szívében reménységgel, a pórul járt próbálkozók pedig irigykedve bámultak utána. Hamarosan olyan magasra jutott, hogy ott már csak a madarakkal találkozott és a földről csak azok láthatták, akiknek nagyon jó szemük volt. Már alkonyodott, amikor a kislegény egy óriási taplógombán megpihent. Alatta a házak, a falvak olyan kicsinek tűntek, hogy úgy érezte, a tenyerén is elhordozhatná őket. Másnap végre elérte a fa legalsó ágát, amelyen a legkisebb levelek is olyan nagyok voltak, hogy éppen elég volt neki bejárni őket. Rajtuk, mintha lépcsőn lépdelne, egyre feljebb, egyre magasabbra jutott. Egyszer csak egy fába szorult kígyócskát vett észre. Kiszabadította: a kígyócska pedig így szolt hozzá: -Fordulj vissza, Jánoska, mert ez itt a sárkány birodalma. Meghalsz, ha tovább mész! Mennem kell! – felelte a kis legény. – Akkor fogd hálám jeléül ezt az ágat, varázsereje van, de vigyázz, mert csak egyszer segít rajtad! – Jánoska megköszönte az ágat és továbbment. Alig haladt tovább, akkora madár támadta meg, hogy szinte elsötétítette az eget. Sokáig bátran hadakozott vele, s alaposan megcsapkodta a kisbaltájával, csak így indulhatott útjára. Már sötét este volt, amikor eléje tűnt a sárkány hatalmas vára. A tornyából kiszűrődő fény messzire világított. Jánoska kisbaltájával a vár falára csapott egyet, mire szörnyű zengés-zúgás támadt. A nagy dörgésre rövidesen kinyílt egy toronyablak. Mit keresel itt, te szegény fiú? – Én biz éppen téged, szépséges királylány, hogy megszabadítsalak! – felelte a kis kanász. – Jaj nekünk, ha ezt a sárkány megtudja. Menekülj! Dehogyan menekült el Jánoska! A földig húzta egy nagy fa ágát, s azzal röpítette be magát az udvarra. Az udvar kellős közepére huppant, éppen az arany szalmakazalra. Kicsit elszédült, de hamar föleszmélt. Egy aranykalász csiklandozta az orrát. Nagyot tüszentett, amire hirtelen rettenetes zúgás támadt. Majd a kapu alól félelmetes hang hallatszott: – Ki merészkedik a váramba? - harsogta a sárkány. – Engedelmeddel én, a király legkisebb, de legkülönb kanásza! – válaszolta bátran Jánoska a kazal tetejéről. Az én engedelmemmel nem jöhettél, mert ide senki ember fia be nem léphet! Nem is kérdem, mit keresel, mert nincsen már utad visszafelé. Szolgám lész ezentúl, s ha szökni próbálsz, meghalsz! – dörögte. Nem volt mit tenni, szolgált Jánoska. Első dolga volt, hogy minden reggel tüzes parázssal megetette a sárkány fekete táltos lovát, amitől az lángot fűjt és úgy ugrált, hogy az istálló falát majd szétrúgta. Ott feküdt a sarokban a táltos testvére, egy girhes vasderes. – Adj nekem is a parázból, meglátod, meghálálom – könyörgött. Vetett is neki Jánoska a sárkány tilalma ellenére, a ló pedig egy kötőféket adott neki, hogy ha bajban lesz, csak rázza meg, és majd segít. A másik dolga az volt a kis cselédnek, hogy mindennap kitakarítsa a kastély tizenkét szobáját. A tizenharmadik ajtót is szerette volna kinyitni, de azt hét hatalmas lakat zárta. Tudta már, hogy e mögött őrzik a királylányt. Harmadik dolga a sárkány etetése volt. Minden este kilenc zsák diót, utána kilenc vödör vizet kellett a szájába öntenie. Egyik este víz helyett kilenc vödör bort lódított a sárkány szájába, amitől úgy elaludt, mintha föbe verték volna. Jánoska gyorsan a toronyajtóhoz futott, és baltájával megpróbálta leverni a lakatokat, de hasztalanul. Ekkor eszébe jutott a kis kígyótól kapott ág. Megérintette vele mind a hét lakatot, s azok egyszerre lehullottak. Megszámlálhatatlan sok lépcsőn futott föl a toronyba, ahol rá is talált a királylányra. Kézenfogta

és vitte volna – de hová? Amint az ablakon kitekintett, körös-körül áthághatatlan falak meredeztek az égnek! Nagy szorongatásában eszébe jutott a kötőfék, amit a vasderestől kapott. Elővette tarisznyájából és megrázta. Nyomban ott termett egy csodálatos vasderes táltos és azt kérdezte: – Hová vigyelek, édes gazdám? A királylány és Jánoska nyeregbe ültek, a táltosparipa pedig kiugrott az ablakon, s repült velük lefelé. Egy ugrása egy mérföld volt, s minden rúgásra ezer új csillag támadt az égen. Már majdnem elérték a birodalom határát, amikor így szólt a vasderes: – Nézz hátra, édes gazdám, mit láatsz? – Nagy porfelhőt látok, amely nálunk is sebesebben vágat! De ekkor már Jánoska a hátán érezte a nyomukban szálló táltos ló leheletét. – Megmondtam, hogy meghalsz, ha szökni próbálsz! – harsogta a sárkány, s félelmetes buzogányát forgatta a feje fölött. Jánoska keze ügyébe vette a kisbaltáját, a vasderes pedig fejét hátrafordítva így nyert: – Miért tűröd, kedves bátyám, hogy a sárkány öt mázsás sarkantyúkkal vagdossa az oldaladat? Ugyan vedd le a hátadról! A fekete táltos abban a pillanatban nagyot rúgott, lovasa kirepült a nyeregből és zuhant, zuhant a feneketlen mélységbe...A sárkány paripája Jánoskáé lett, a vasderes a király lányáé. Most már a gondolatnál is gyorsabban repülhettek hazafelé, az öreg király várába. Volt otthon aztán nagy csodálkozás, amikor az éjgérő fa tövébe leereszkedtek. Az öreg király meg a lánya boldogan összeölelkeztek. Jánuskát pedig a király fiává fogadta és neki adta fele királyságát. Azóta is boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Az éjgérő paszuly

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egyszer egy szegény asszony. Annak volt egy fia meg egy kis tehénkéje. Egyszer úgy elfogyott az ennivalójuk, hogy el kellett a kis tehénkét hajtsák a vásárra, hogy eladják. Mondja az anyja a kisfiúnak: - Eredj, fiam, reggel hajtsd el. De vigyázz ám, hogyan adod el, nehogy károsak legyünk benne. El is hajtotta a fiú a vásárra, hát mindjárt akadt is vevője. Meg is csinálta a vásárt a fiú, elcserélte a tehenet egy szem paszullyal. Vitte haza a paszulyt a kisfiú, mutatja az anyjának, mit kapott. Az anyja sírt keservesen, hogy a tehénkét ennyiért adta oda. De a fiú vigasztalta: - Ne búsuljon, édesanyám, azt mondta az öregember, aki megvette a tehenet, hogy még most, este ültessem el, s meglátom, hogy mi lesz belőle. Elültette a kisfiú az ablak alá a kis kertbe a paszulyt, de még vacsorázni sem tudott, úgy várta, hogy mi lesz vele. Csak lefeküdt. Hát reggel, mikor felébredt, látta, hogy kikelt a paszuly. Kinéz az ablakon, de nem is látta a tetejét. Gondolta, kimegy, megnézi kívülről. Kiment s megnézte, de bizony ökegyelme hiába bámulta, nem látta a tetejét. Mondja az anyjának: - Na látja, édesanyám, mennyit ér a paszuly. Megyek, felmászom a tetejére. Az anyja mind kérelte, hogy ne menjen, de mégis elment. Délfele elindult, s ment felfelé a paszulyon. Addig ment, mendegélt, már olyan magasságban volt, hogy szinte szédült. Akkor egyszer csak elérte az égboltot. Hát ott az égbolton volt egy kis nyílás. Bekukucskál a fiú, s lát ott valami világosságot. Azt gondolja magában: “A paszulynak elértem a tetejét, de most már szeretném megnézni, mi van ott benn.” Összeszedte a bátorságát, s belépett az ajtón. Hát látja, hogy ott nem is messze van egy kis házikó. Gondolja magában: “Most már úgyis éjjel van, itt szállást kérek, s reggel megyek haza.” Hát ahogy benyit, ott talál egy asszonyt. Felkérdi az asszony: - Hol jársz itt, te kisfiú, mikor az én uram a hétfejű sárkány? Ha meglát téged, rögtön megesz! Jaj, könyörgött a kisfiú, hogy bújtsa el, mert ő úgy fél a sárkánytól. Kérdi az asszony: - Éhes vagy te, kisfiú? - Jaj, bizony éhes én - felelte a kisfiú -, még tegnap se ettem semmit. Az asszony adott vacsorát a kisfiúnak, a kisfiú megköszönte szépen a szívességet. - Namármost gyere, rögtön bújjál el, mert jön haza az uram, s ha meglátja, hogy itt vagy, mind a kettőnket megöl. De hová? - gondolkozik az asszony. Hova bújtsa el a kisfiút? Gondolja magában, behozza a dagasztóteknőt, beteszi az ágy alá, s aláborítja

a kisfiút. Álmos volt a kisfiú, de úgy meg volt ijedve, hogy nem mert elaludni. Hát mikor üti az óra a tizenkettőt, támad nagy dörömbölés, zúgás. Jön haza a hétfejű sárkány, hoz egy fekete tyúkot a hóna alatt. Leteszi az asztalra, s mondja: - Toj egyet! Hát rögtön tojt a tyúk egy aranytojást. A sárkány megint rákiáltott. - Toj még egyet! Ameddig mondta a sárkány, addig mindig tojt a tyúk. De a sárkány nagyon éhes volt. - Asszony, vacsorát ide! - kiabálta. Ad az asszony vacsorát, vacsorázik a sárkány. Mikor megvacsorázott, azt mondta a feleségének, hogy adja oda a muzsikáját. Amint ott muzsikál, egyszer csak elkezd szaglálni. - Te asszony, miféle idegen szag van ebben a házban? - Csak nyugodjék, lelkem, muzsikáljon, nincs itt semmiféle idegen. - Dehogy nincs. Nekem rögtön add elő, mert különben téged is széjjeltéplek. Az asszony addig csitította, amíg belenyugodott, s amint ott muzsikált, egyszer csak elérte az álom, s ahogy ott ült a karszékből, szép csendesen elaludt. Még nem is horkolt. Gondolta magában az asszony, jó lesz neki is lefeküdni, mert mindjárt megvirrad, s még nem is aludt. A kisfiú, mikor észrevette, hogy mind a ketten elaludtak, kibújt a teknő alól, hóna alá fogta a fekete tyúkot, a másik kezébe a muzsikát, s gyerünk, szaladt vele ki a házból. Szaladt. Mikor jött volna be a lyukon, ahol felment, gondolja magában, visszanéz, vajon nem jön-e a sárkány a tyúk után. Hát úgy megijedt, mert a nagy sárkány egészen a nyomában volt már, úgy szaladt. A kisfiú gyorsan leeresztette magát a szál paszulyon, a szekerce éppen künn volt a karfán, vette, s hamar kivágta a szál paszulyt vele. A sárkány lebucskázott, keze-lába kitörött, s a kisfiú agyonütötte s elégette. Többet nem kell féljen tőle senki. Akkor bement az anyjához, aki nagyon búsult miatta, hogy hova lett. - Ne búsulj, anyám, lesz ezután mit együnk, lesz pénzünk, aranyunk elég! - Jaj, honnan lenne, fiacskám? - kérdi az anyja. - Mikor a tehenet elhajtottad, nem adtak érte csak egy szem paszulyt; ha a tyúkot eladjuk, azért nem kapsz csak egy felet. - Jaj, dehogy adom én el ezt a tyúkot - mondja a kisfiú. Bevitte a házba, felállította az asztalra, megsimogatta, s mondta neki: - Toj egyet! Hát a kis tyúk rögtön tojt egy aranytojást a kisfiúnak is. Az anyjának tátva maradt szeme-szája a nagy csodálkozástól. Addig tojatták, amíg meggazdagodtak. Csináltak szép házat, csúrt, vettek sok szép jószágot a pajtába, s vettek sok szép ruhát maguknak. A kisfiú egész nap csak muzsikált, az anyja meg csak hallgatta. Aki nem hiszi, járjon a végére.

Fából faragott Péter

Volt egyszer egy szegény parasztember és a felesége. Éltek, éldegéltek kedv nélkül, mert gyermekük nem volt. Egyszer azt mondja az ember a feleségének: - No, asszony, gondoltam én egyet! - Mit, apjuk? - Elmegyek az erdőbe, és faragok fából egy gyermeket. Nagyot kacagott ezen az asszony. De úgy történt. Estére, mire a vacsora készen lett, az ember egy kifaragott gyermekkel érkezett haza. Az ajtó sarkába állította. Leültek az asztal mellé vacsorázni. Ahogy vacsoráztak, maradt egy kis étel. Még azt mondja az asszony: - No, éppen a fiunk részére maradt. Akkor lefeküdtek. Egyszer éjfél felé megszólal a fagyermek: - Édesanyám, alusznak-e? Megörült az asszony, felelt azonnal: - Nem alszunk, édes gyermekem. - No, ha nem alusznak, keljenek fel, és adja ide a vacsorámat! Hát a fából faragott gyermek megelevenedett. Addig gyönyörködtek benne; addig beszélgettek vele, hogy szépen meg is virradott. Mikor háromnapos lett a gyermek, azt kérte, engedjék ki az utcára, hadd keressen magának játszótársat. Kiment a kicsi fiú a kapu elé. Hát éppen egy vele egykorú gyerek várta őt. Kérdi Fábólfaragott Péter: - Te kis pajtás, lakik-e ebben a városban kardmester? - Hogyne laknék, éppen ott van, nem messze! Bemegy Péter az apjához, s azt mondja: - Legyen szíves, adjon nekem nyolc krajcárt! - Ó, édes gyermekem, adok én neked többet, mit érsz azzal a csekélységgel? - Nekem csak nyolc krajcár kell! - mondja Fábólfaragott

Péter. Azzal kifutott, s elment a pajtásával a kardmesterhez. Ott azt mondja: - Kardmester úr, adja nekem nyolc krajcárért azt a kardot, amelyet legelőször készített. - Ó, kedves öcsém - mondja a kardmester -, megette már azt a rozsdás. Van itt réz-, arany- és gyémántkardom. Amelyik tetszik, azt veheted! Nem kérek tőled azért egy krajcárt sem. - Nem gyermek kezébe való az - feleli Péter -, keresse ki csak a kardot, amelyen legelőbb tanult. Az kell nekem. Elment a kardmester, s addig hányta a kardokat, amíg meg nem találta azt a rozsdás kardot, amelyet legelőbb készített. Újból kutatni kezd és megtalálja azt a tokot is, amelyikbe a kard illik. Péter vette a kardot, fölötötte. Úgy illett rá, mintha onnan nőtt volna ki, derékból. Azt mondja: - No, itt van nyolc krajcár, mert az első munkát is meg kell fizetni. Aztán nagy örömmel elment haza. Éppen másnap következett a vásár abban a városban. Azt mondja Péter az édesapjának: - Édesapám, menjünk ki a vásárba, hadd lássam, milyen gyülekezet van ott. - Éppen azt is akartam mondani, édes fiam - mondja az apja -, menjünk, és vegyünk két ökröt. Járnak a piacon az ökrök között. Hallják ám egyszer, hogy van két ökör, aranylánccal összekötve. Amelyik vitéz kettévágja a láncot azé lesz a két ökör. Azt mondja Fábólfaragott Péter az édesapjának: - Menjünk, apám, arrafelé! Hadd lássam, milyen az a két ökör! Hát látják, hogy milyen szép két aranyökör. De már annyi a csorba kard körülöttük, hogy a szügyüket éri a sok kardvég. - Ha megengednék, én is hozzáválnék - mondja Péter. Elcsodálkoznak a népek, hogy mit akar ez a kisfiú. De meg kell engedni. Ekkor Péter hozzávágott, s úgy elvágta az aranyláncot, hogy annak csengése-pengése tizenkét országon is keresztülhallott. A két ökör meg felcsapta a farkát, futott, s egyenest hozzájuk az istállóba. Azt mondja ekkor az ökrök gazdája: - No, te Fábólfaragott Péter, menj haza, s adj nekik enni. De tudd meg, hogy ezeket hiába kínálsz akármiféle takarmánnyal, mert ezek csak parazsat esznek! Hazament Péter, s meggyújtott tizenkét öl fát. Mielőtt az elégett volna, vette az itatóvedret, és hányta a parazsat belé. Azt a két ökör mind egy szemig megette. Igen ám, de akkor a két ökör felhányta a farát, és egyik ment napnyugatnak, a másik napkeletnek. Azt mondja Fábólfaragott Péter erre: - No, édesapám, jöjjön velem! Mutatok én magának egyet! Kimentek a kapu elé. Péter a kapu sarkába két helyre beleütötte az ujját. Egyik lyukból tiszta piros bor folyt, a másikkól meg tiszta pálinka. - No, édesapám, ide tegyen asztalokat, üvegeket. Itt ihatik mindenki, amennyi kell neki. De most, édesapám, látja ezt a szántótaligát? - Látom, kedves fiam. - Hát ezt a malomkövet látja-e? - Látom, kedves fiam. - No, mikor ez a szántótaliga az ajtó elé áll magától, és a malomkő felmegyen a szántótaligára, a bor pedig vízzé változik, a pálinka meg piros vérré, akkor tudja meg, hogy én meghaltam. Akkor, ha fel akar keresni, üljön fel a szántótaligára, mert az éppen oda viszi, ahol én vagyok. Most, kedves édesapám, nekem el kell mennem világot látni, szerencsét próbálni. Elindult Fábólfaragott Péter. Hét országon, hét világon keresztülment. Elérkezett egy királyi városba. Beköszönt a királyhoz: - Adjon isten jó napot, felséges királyom. - Hozott isten, öcsém. Mi járásban vagy? - Elindultam szolgálni, szerencsét próbálni. - Az asztalosinasom éppen most halt meg! - mondja a király. - Mi kérsz egy esztendőre? - Nem kérek én semmit, csak ételt-italt. Ott maradt Péter, végezte az asztalosinasi dolgot. Olyan ügyesen és kellemesen járt, hogy az öreg király nagyon megkedvelte. A királynak volt egy lánya, az is annyira megszerette Pétert, hogy már meg akart halni, ha nem adják hozzá feleségül. - No - azt mondja a király -, inkább megengedem, hogy hozzámenj. Azonnal nagy lakodalmat hirdettek. Jöttek mindenfelől grófok, bárók hercegek, papok, hóhérok. Pap eskette, hóhér seprúzta őket. Aztán úgy éltek a királyi udvarban, mint férj és feleség. Egyszer jön a királyhoz egy olyan írás, hogy fűt-fát állítson glédába s itt és itt jelenjen meg a háborúban. Mikor ezt a király meghallotta nagyon sírt. Kérde Fábólfaragott Péter: - No, felséges király, hát te miért sírsz? - Hát hogyne sírnék, édes fiam - mondja a király -, mikor egy olyan írás érkezett, hogy fűt-fát állítsak glédába, és itt és itt jelenjek meg háborúban. - Felséges királyom, sose sírj. Elmegyek

én oda magam is. - Ó, kedves fiam, mit érsz te ott egyedül? Csak mint a szúnyog bivaly mellett! De Péter csak elment egyedül. Csatázni kezdett. Annyira harcolt a kardjával, hogy már-már mindenkit legyőzött. De akkor véletlenül meg botlott. Erre aztán őt győzték le. Rögtön földbe is tették. Másnap reggel a szántótaliga otthon elment az ajtó elé, a malomkő felment a szántótaligára magától, a bor vízzé változott, a pálinka meg piros vérré. Láta ezt Péter apja, felült a szántótaligára, és elment oda, ahol Pétert legyőzték. Kereste, hasztalan. De látja ám a két ökröt jönni. Nap keletről az egyik, napnyugatról a másik aranyökör úgy jön, hogy ég-föld majd összeszakad. A két aranyökör hányni kezdte a szarvával a földet mindaddig, amíg Pétert ki nem vették. De hát a nyaka le volt vágva, és semmi élet nem volt benne. Azt kérdezi egyik ökör a másiktól: - Te mit tudsz? - Én tudok annyit, hogy össze tudom ragasztani. Hát te mit tudsz? - kérdi a másiktól. - Én lelket tudok eresztetni belé. Ekkor az egyik összeragasztotta, a másik lelket fűtt belé. Fölkelt Fábólfaragott Péter: - Jaj, de jól aludtam! - Aludtál volna bizony örökre, ha mi nem lettünk volna - mondják az ökrök. Akkor megindult Péter, és hazamentek. Ahogy hazaértek, a király újra összehívta a grófokat, hercegeket, válogatott cigánylegényeket, és felavatták Pétert királynak. Még mai napig is folytatja a királyságot, ha véletlenül meg nem halt.